

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z 24 maja 2017 r.

**w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego
rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych
(numer z wykazu prac: B327)**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych, podtrzymuje uwagi wyrażone w opinii z dnia 16 grudnia 2016 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich wydanych z naruszeniem prawa (druk sejmowy nr 1056).

Projektodawca zakłada dodanie do *Regulaminu urzędowania sądów powszechnych* przepisu § 32a o treści „Sądy współdziałają z Komisją do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich, wydanych z naruszeniem prawa”. W uzasadnieniu projektu doprecyzowano, że komisja zawiadamia sąd o wszczęciu postępowania rozpoznawczego dotyczącego nieruchomości, zaś sąd zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. *o szczególnych zasadach usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich* (Dz. U. poz. 718; dalej: ustawa reprivatyzacyjna), zawiesza postępowanie dotyczące decyzji reprivatyzacyjnej, o zapłatę odszkodowania lub wynagrodzenia za korzystanie z nieruchomości, toczącym się na skutek wydania decyzji reprivatyzacyjnej.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa proponowany przepis nie znajduje oparcia w ustawie reprivatyzacyjnej ani w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – *Prawo o ustroju sądów powszechnych* (Dz.U. z 2016 r. poz. 2062 ze zm.). Nałożenie na sądy bliżej nieokreślonego obowiązku współdziałania z Komisją do spraw usuwania skutków prawnych decyzji reprivatyzacyjnych dotyczących nieruchomości warszawskich godzi w zasadę niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Zgodnie z art. 5 ust. 3 ustawy reprivatyzacyjnej obsługę administracyjno-biurową Komisji zapewnia urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości, a ustawa nie ustanawia żadnej formy współdziałania sądu powszechnego z tym organem. Proponowany § 32a Regulaminu urzędowania sądów powszechnych nakłada na sądy powszechne obowiązek do bliżej nieokreślonego działania.

Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że brak jest podstaw do ustanawiania zasad wykraczających poza określenie wewnętrznej organizacji i porządku funkcjonowania sądów.

Zarówno sędziowie jak i urzędnicy sądów nie mogą podlegać normom rozporządzenia, które angażowałyby sądy we wspólne zadania wyznaczone innemu organowi, którego ustrój nie odpowiada wymogom art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Projektowana norma godzi także w wizerunek sądów i rodzi obawy o możliwość jej wykonania w praktyce.